

Arrest

nr. 75 062 van 14 februari 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Tibetaanse afkomst te zijn, op 25 november 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 25 oktober 2011.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 5 januari 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL loco advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster kwam volgens haar verklaringen op 5 augustus 2010 het Rijk binnen en diende op 6 augustus 2010 een asielaanvraag in. Op 25 oktober 2011 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u geboren in Nepal, meerbepaald in Solu. U verklaarde dat u van Tibetaanse afkomst bent. Beide ouders van u zouden ongeveer twee jaar vóór uw geboorte vanuit de Volksrepubliek China naar Nepal zijn gevlucht. Uzelf had later een restaurant in Solu. Uw vriend was betrokken bij de Maoïsten en daardoor kreeg u problemen en besloot u Nepal te verlaten. Op 5 mei 2010 verliet u Nepal en op 24 juli 2010 kwam u in België aan. Op 6 augustus 2010 diende u bij de Belgische autoriteiten een asielaanvraag in.

Ter staving van uw asielaanvraag legde u een kopie van een 'green book' neer, evenals een attest van uw dorpsvertegenwoordigers in het Engels, een kopie van de vertaling van dit document in het Nepalees, een attest van uw school en een enveloppe.

B. Motivering

Het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) stelt vast dat u er niet in slaagde om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken, dit omwille van volgende redenen.

Vooreerst blijkt dat u geen enkele kennis hebt over Tibet en de situatie aldaar waardoor afbreuk wordt gedaan aan uw beweerde Tibetaanse afkomst. Zo verklaarde u dat uw ouders zijn geboren in 'Gamba stad', maar u wist helemaal niet of dit een dorp of een stad was en u wist niet in welke provincie van China dat gelegen is (zie gehoorverslag CGVS p.3). Zo verklaarde u dat uw ouders problemen kende[n] in China, meerbepaald zouden ze er niet over 'papieren' hebben beschikt (zie gehoorverslag CGVS p.4). Echter kon u dit niet verduidelijken en u wist niet waarom ze geen papieren hadden. Dat u van dergelijke zaken helemaal niet op de hoogte bent, is bevreemdend voor iemand die in een 'vreemd land' is geboren, waar haar ouders naartoe waren gevlucht. Zo spreekt u ook geen Tibetaans (zie gehoorverslag CGVS p.6). U verstaat deze taal ook niet. U zegt dat u steeds de Nepalese taal sprak met uw ouders. Dit is enigszins bevreemdend daar uw ouders nog maar twee jaar in Nepal waren. Verder kan toch redelijkerwijze verwacht worden dat u, als Tibetaanse, enige interesse zou hebben in uw cultuur en toch minstens enkele Tibetaanse woorden zou kennen. Zo kent u niet de drie traditionele provincies in Tibet, hetgeen nochtans een belangrijke opdeling is voor de Tibetanen (zie gehoorverslag CGVS p.9). Zo hoorde u wel de naam van de Panchen Lama, maar u wist helemaal niets over hem te vertellen (zie gehoorverslag CGVS p.9). Zo verklaarde u niets te weten over de recente problemen van Tibetanen in de Volksrepubliek China (zie gehoorverslag CGVS p.10). U wist dat de Chinese overheid hen lastig valt, maar meer kon u daarover niet vertellen. Zo wist u niet waarom de Tibetanen telkens opnieuw op 10 maart protesteren (zie gehoorverslag CGVS p.10). Zo kende u, naast Lhasa, geen enkele stad in Tibet en u kende ook geen kloosters in Tibet (zie gehoorverslag CGVS p.10). Ten slotte werd u de open vraag gesteld naar wat u wel wist te vertellen over Tibet. Echter gaf u daarop het antwoord niets te weten omdat u in Nepal bent geboren (zie p.10). Nochtans kan redelijkerwijze verwacht worden van Tibetaanse vluchtelingen in Nepal, dat ze enige interesse hebben voor het land waar ze vandaan zouden komen. In uw geval des te meer, aangezien u een 'green book' aanvraag.

Daarnaast blijkt dat de door u voorgelegde documenten niet van die aard zijn dat ze uw beweerde Tibetaanse afkomst wel zouden kunnen staven. In die zin kunnen ze bovenstaande bevindingen niet weerleggen. Zo legde u een 'green book' neer, maar dit betreft enkel een kopie (zie gehoorverslag CGVS p.7). De bewijswaarde van zulk een kopie is zeer beperkt gezien de mogelijke vervalsingen van deze kopie via eenvoudig knip- en plakwerk. Bovendien hebt u amper enige kennis van dit document. U weet niet de naam van het kantoor waar dit document is uitgegeven (zie gehoorverslag CGVS p.8). En hoewel u verschillende vragen werden gesteld over dit document, wist u niet te vertellen dat via dit document de Tibetanen jaarlijks een bijdrage betalen voor de Tibetaanse overheid in ballingschap (zie gehoorverslag CGVS p.7 en 8). U verklaarde verder eerst dat uw moeder u hielp bij het verkrijgen van dit document. Maar later gaf u aan dat u het document kreeg op vijftientigjarige leeftijd, terwijl uw moeder dan al overleden was (zie gehoorverslag CGVS p.8). U gaf verder nog eerst aan dat u het document steeds op zak had, maar nadien verklaarde u dat u het document niet meenam vanuit Kathmandu naar Solu, wanneer u terugkeerde (zie gehoorverslag CGVS p.8). Zo legde u ook een attest neer van de VDC (Village Development Committee). Dit is een overheidsdienst die bevoegd is voor de lokale dingen in het dorp. Dat deze mensen, die de Nepalese regering vertegenwoordigen, een document zouden opstellen waarin ze u de Tibetaanse nationaliteit toekennen, is niet geloofwaardig. Immers is de Tibetaanse nationaliteit internationaal niet erkend. Tibetanen die geboren zijn in de Volksrepubliek China, evenals hun kinderen, hebben dan ook de Chinese nationaliteit, zoals blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier.

Ten slotte blijkt dat u ten aanzien van het CGVS ook eerst valse verklaringen aflegde over uw beweerde datum van aankomst in België en dus uw reisweg. Zo verklaarde u in eerste instantie dat u in augustus 2010 in België aankwam (zie gehoorverslag CGVS p.5). Echter geconfronteerd met de vaststellingen dat u op facebook staat, waaruit blijkt dat u eind juli 2010 reeds in België aanwezig was op een festival voor Sherpa's, bevestigde u dit (zie gehoorverslag CGVS p.13 en 14). U verklaarde dan dat u inderdaad op 24 juli 2010 in België aankwam en de dag nadien reeds kon deelnemen in een 'performance' op een Sherpa festival. Deze verklaringen komen niet geloofwaardig over en doen vermoeden dat uw reisweg

niet klopt. U legde immers geen enkel document neer dat uw beweerde reisweg via Delhi en Moskou zou kunnen staven. Wat er ook van zij, u kwam België binnen op 24 juli 2010 en u vroeg pas op 6 augustus 2010 asiel aan, wat afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van uw asielrelaas. Immers kan verwacht worden dat asielzoekers die vragen om internationale bescherming te krijgen van een land, zich zo snel mogelijk daartoe tot de bevoegde instanties richten.

Aangezien uw valse verklaringen over uw beweerde Tibetaanse afkomst en uw aankomst en reis naar België, wordt afbreuk gedaan aan uw algemene geloofwaardigheid en zodoende kan ook geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas. U legde verder geen enkel document neer dat uw beweerde relaas kan staven. Op basis van bovenstaande bevindingen kan helemaal geen geloof worden gehecht aan uw beweerde Tibetaanse afkomst en uw asielrelaas. Het schoolattest en de enveloppe kunnen deze beslissing niet in positieve zin ombuigen. Het schoolattest geeft nergens aan dat u van Tibetaanse afkomst zou zijn en de enveloppe voegt niets toe aan uw verklaringen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoekster citeert “*artikel 1 A 2) van het verdrag van Genève dd. 28.07.1981*” en meent dat zij voldoet aan de hierin opgesomde criteria. Verzoekster stelt tevens dat het CGVS onzorgvuldig is tewerk gegaan en in gebreke blijft te motiveren waarom verzoekster niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

2.3. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratieve dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoekster en op alle dienstige stukken. Uit het administratieve dossier blijkt verder dat verzoekster werd gehoord en tijdens het interview de mogelijkheid kreeg haar asielmotieven uiteen te zetten, haar argumenten kracht bij te zetten, nieuwe en/of aanvullende stukken kon neerleggen en zich kon laten bijstaan door een advocaat of door een andere persoon van haar keuze, dit alles in aanwezigheid van een tolk. Verzoekster kreeg bovendien de kans om in haar vragenlijst ook nog zelf alle belangrijke feiten en toelichtingen te geven. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is tewerk gegaan kan derhalve niet worden weerhouden.

2.4. Waar verzoekster aanvoert dat de bestreden beslissing niet motiveert waarom de subsidiaire beschermingsstatus met toepassing van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet niet wordt toegekend, stelt de Raad vast dat de eenvoudige lezing van de bestreden beslissing aantoonde dat de weigering van de subsidiaire bescherming is ingegeven door de motieven die aan de conclusie voorafgaan, zodat het middel dienaangaande feitelijke grondslag mist. Bovendien betekent het feit dat deze motieven geheel of gedeeltelijk gelijklopend zijn met de motieven die de weigering van de vluchtelingenstatus ondersteunen, niet dat de beslissing omtrent de subsidiaire beschermingsstatus niet afdoende gemotiveerd zou zijn.

2.5. Verzoekster onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Zij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen (RvV 27 maart 2009, nr. 25.244). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). Bovendien verplicht geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in diens bewijsvoering zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792 van; RvV 30 januari 2009, nr. 22.422; RvV 29 augustus 2008, nr. 15.335).

3.2. *In casu* heeft de commissaris-generaal vastgesteld dat verzoekster haar Tibetaanse origine geenszins aannemelijk heeft gemaakt, bedrieglijke verklaringen heeft afgelegd over haar aankomst in en reis naar België zodat de algehele geloofwaardigheid van verzoekster ernstig ondermijnd wordt en er evenmin geloof kan worden gehecht aan verzoeksters asielrelaas.

Verzoekster volhardt dat zij een dochter is van Tibetaanse vluchtelingen uit China. Aangezien verzoeksters ouders beweerdelijk twee jaar voor haar geboorte naar Nepal zijn gevlucht, waar zij is opgegroeid, spreekt zij enkel Nepalees en is het dan ook meer dan logisch dat haar kennis met betrekking tot Tibet beperkt is. Het enige wat zij weet heeft zij immers van haar ouders of anderen meegekregen. Daarenboven was haar enige bekommernis te overleven in Nepal.

Vooreerst stelt de Raad vast dat verzoekster zeer tegenstrijdig is betreffende het tijdstip waarop haar ouders beweerdelijk Tibet zouden zijn ontvlucht. Verzoekster verklaart immers enerzijds "*Moeder zei dat het 27 jaar geleden is dat we Tibet verlieten.*" Daar verzoeksters moeder stierf toen ze 10 jaar was, moet het vertrek van de ouders uit Tibet aldus minstens 17 jaar voor haar geboorte gesitueerd worden en kwamen haar ouders als kinderen naar Nepal. Nadien verklaart verzoekster dat haar ouders 2 jaar voor haar geboorte naar Nepal kwamen. Dit is een ernstige tegenstrijdigheid, die al bij voorbaat verzoeksters afstamming van Tibetaanse vluchtelingen ondermijnt en haar bewering niet de Nepalese nationaliteit te hebben (gehoorverslag CGVS p. 3).

Voorts stelt de Raad vast dat verzoekster erkent dat haar kennis terzake beperkt is. De Raad verwijst naar de motieven in de bestreden beslissing en beklemtoont dat er van een dochter van Tibetaanse vluchtelingen verwacht mag worden dat ze deze kennis bezit die aantoont dat ze opgroeide en opgevoed werd binnen deze gemeenschap. Dit is niet het geval. Verzoekster is niet bekend met de voorgehouden afkomst, achtergrond, ervaringen en de vlucht van haar eigen ouders als Tibetaanse bannelingen, te meer daar deze elementen een cruciaal aspect uitmaken van hun Tibetaanse identiteit en tevens kaderen binnen het hieraan verbonden Tibetaanse onafhankelijkheidsstreven ten opzichte van China. Verzoekster is daarenboven al lang op een leeftijd gekomen waar zij zelf actief op zoek zou kunnen gegaan zijn naar deze elementen indien haar Tibetaanse afkomst waarachtig of van persoonlijk belang zou zijn geweest temeer nu ze in Kathmandu woonde en dit zonder inspanningen had gekund. Dat verzoekster niet eens moeite gedaan heeft om zich over al deze zaken te informeren, ook niet doorheen haar volwassen leven, getuigt van een verregerende desinteresse die niet verenigbaar is met

haar beweerde afkomst, zeker niet wanneer ze beweert hiervoor te moeten vluchten naar het Westen. Dat verzoekster enkel wou overleven kan niet verschonen dat verzoekster niet op de hoogte is van zelfs de meest elementaire aspecten van de Tibetaanse eigenheid, identiteit, gemeenschap, cultuur, geloof en tradities. Verzoekster toont geen band aan met de Tibetaanse bannelingen in Nepal noch dat ze is opgegroeid in een gezin van Tibetanen uit China. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan haar moeilijkheden met de maoïsten omwille van haar afkomst.

Verzoekster stelt de maoïsten te vrezen omdat zij plannen hebben om alle Tibetanen uit te wijzen als ze aan de macht komen. Zij vreest de politie omwille van hun arrestaties en misbruik. De bewijslast rust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling en dit geldt ook voor de ernst van de gevreesde vervolging, die een essentieel onderdeel is van de hoedanigheid van vluchteling. Verzoeker beperkt zich echter in deze tot hypothetische, gratuite en ongefundeerde beschuldigingen maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die deze zouden kunnen toelichten, laat staan ondersteunen. Dergelijke beschuldigingen worden dan ook niet ernstig aangevoerd. Verzoeksters bewering angst te hebben om terug te keren naar Nepal omdat zij daar niet over identiteitsdocumenten beschikt, kan in het licht van haar ongeloofwaardig asielrelaas niet overtuigen en wordt evenmin concreet geobjectiveerd. Het is niet aan de Raad om verzoeksters nationaliteit aan te tonen, enkel kan vastgesteld worden dat verzoekster niet aantoont de Chinese nationaliteit te bezitten. Voorts wordt niet betwist dat verzoekster afkomstig is uit Nepal en legt ze evenmin documenten neer over haar verblijfsituatie in Nepal.

3.3. Verzoekster beperkt zich verder tot het herhalen van het asielrelaas, het tegenspreken van de motieven en de conclusies van de bestreden beslissing en het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses, maar laat na concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusies in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Verzoekster weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, die steun vinden in het administratieve dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing. Derhalve blijven de motieven van de bestreden beslissing overeind.

3.4. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire beschermingsstatus

4.1. Voorts haalt verzoekster aan dat de toestand in Tibet op zijn minst ernstig, zorgwekkend en precair is en dat haar veiligheid in haar land van herkomst niet kan gegarandeerd worden. Uit recente mediaberichtgeving blijkt hoe gespannen de situatie is in haar land van herkomst. Wegens haar religie, geloofsovertuiging en anti-Chinese houding vreest zij vervolgd te worden bij terugkeer naar haar land van herkomst. Hoewel de situatie gestabiliseerd is in Tibet, doen er zich nog steeds ernstige mensenrechtenschendingen voor zoals blijkt uit recente mediaberichtgeving en uit een weergegeven citaat uit een rapport van *Amnesty International*.

4.2. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen slechts vaststellen dat verzoekster haar identiteit en nationaliteit niet aantoont noch aannemelijk maakt. Verzoekster maakt dan ook niet aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Tibet in de Volksrepubliek China. Zoals hoger geoordeeld voert verzoekster geen nuttige elementen aan op dit punt. De Raad moet haar oordeel steunen op de feiten en middelen aangevoerd door de verzoekende partij. Het is niet de taak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 26 oktober 2004, nr. 136.692). Verzoekster heeft niet aannemelijk gemaakt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. Noch uit verzoeksters verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat zij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.3. Ten overvloede wenst de Raad nog op te merken dat er geen bijkomende mediaberichtgeving bij het verzoekschrift werd gevoegd en dat de twee paragrafen, zonder datum noch bronvermelding, uit een beweerdelijk rapport van *Amnesty International* niet nuttig werden aangevoerd in het verzoekschrift.

5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien februari tweeduizend en twaalf door:

mevr. K. DECLERCK, wvd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK